

OPONENTSKÝ POSUDEK NA DIPLOMOVOU PRÁCI:

Vlasta Groll

Superintendent Ferdinand Císař

Katedra církevních dějin ETF UK v Praze
vedoucí práce doc. ThDr. Martin Wernisch
Praha 2016

189 s. (143 s. textu, 2 obr., 29 s. textových příloh)

Téměř pětadesát let byly naše znalosti o dr. Ferdinandu Císaři (1850–1932) závislé na postmortálním sborníku Františka Bednáře a Emanuela Havelky, teprve nyní se pokusila zpracovat s odstupem nový a do patřičného kontextu zasazený portrét moravského superintendenta autorka předkládané diplomové práce.

Její hlavním úkolem bylo předložit kritický Císařův životopis, nejprve tedy seznamuje čtenáře s dobou, v níž žil a s poměry v moravské reformované církvi, v níž působil. Poté přistupuje ke zpracování vlastní biografie, kterou zpracovává chronologicky a v jejímž závěru se věnuje také okruhu Císařových přátel, známých a protivníků i jeho vlastní literární činnosti. Závěrečný oddíl autorka věnuje seznámení s Císařovými názory a v přílohách konečně připojuje především také přehled církevně-správní situace v předlitavské církvi h. v. a evangelický schematismus v Rakousku roku 1913.

Líčení doby a především církevní situace autorka opírá o sekundární literaturu, nejen tradičně evangelickou, ale současně reflektující téma z pohledu recentní sekulární historiografie, což lze vzhledem k tomu, že domácí církevní dějepisceví se s určitými výjimkami situaci po vydání Protestantského patentu v současnosti vzdálilo, jen vítat. Logická je zde stavba oddílu, kdy po obecném přehledu církevně-politické situace autorka přechází ke stručnému popisu stavu reformované církve na Moravě, v níž především sám farář a superintendent Císař působil.

Císařův životopis otvírá autorka pohledem na jeho dětství a mládí v úzké závislosti na jeho vlastní „autobiografii“, kterou ovšem zásadně nekomentuje ani nehodnotí. Větší rozhled a kritičnost projevuje tak pochopitelně až v době Císařových studií a během jeho následného působení v moravských sborech a církevní politice, v zásadě však ani zde, ani v následných kapitolách neopouští svůj již zaběhlý model, v němž rozhodující slovo hrají především vlastní Císařova slova. Zajímavý je následný výčet Císařových přátel, kolegů, spolupracovníků, ale i

protivníků, stejně jako nástřel jeho literární činnosti s patřičně položeným důrazem na Císařovo působení v redakci a autorském okruhu časopisu Hus. Závěrečný oddíl „Císařovy názory“ autorka otvírá pohledem do Císařova soukromí, pokračuje v něm náčrtem jeho kazatelského a pastýřského působení a uzavírá popisem jeho zbožnosti a podoby víry.

Diplomová práce *Superintendent Ferdinand Císař* je zdařilým, ač poměrně jednostranným biogramem významné osobnosti moravských evangelických církevních dějin konce 19. a počátku 20. století. Na jedné straně se autorce podařilo pečlivě posbírat patřičná data Císařova životopisu z pramenů, na straně druhé nebyla tato data reflektována v zrcadle pramenů dalších, díky nimž by byl vyjádřen odstup od převažující převyprávěné ich-formy vlastních Císařových textů. Výsledkem je tak sice životopis obsahující veškeré relevantní informace, současně však životopis nepřilíš kritický, protože spíše subjektivní povahy. Autorce lze rovněž vytknout především celou řadu překlepů, svědčících o časové tísní, v níž finální podoba její práce vznikala.

Ačkoli je z mého pohledu práce svým způsobem nekritická, zcela určitě dosahuje vysoké úrovně ve znalosti adekvátních pramenů, z nichž se sestává, takže zřejmě jen vlivem časové tísně jí nebylo možné příslušným způsobem rozšířit, srovnat výsledky výzkumu s dalšími prameny a kriticky je vyhodnotit. Autorka přesto prokázala svou schopnost na základě vlastní pramenné práce sestavit odborný text na úrovni diplomové práce. Její počinek jistě v budoucnu poslouží dalším badatelům v jejich snaze o poznání moderních dějin evangelických církví v našich zemích.

Sám bych závěrem práci hodnotil jako - dobrou (C).

V Praze dne 6. června 2015

Ota Halama Th.D.